

ობოლი

(ხალხური)

დედის ტკბილი რძის ჭირიმე!
ძუძუებს ვენაცვალეები!!
ვინც მათი გემო არ იცის,
ახვეული აქვს თვალები.

ხელში ჩამიგდო ობოლი
კუდურმა დედინაცვალმა.
დამწყევლა ენაბოროტმა,
გამღალა მისმა მე თვალმა...

აღარც ვიზრდები, არც ვკვდები,
შევკვნესი სხვისა კერასა,
დედის სახელსაც ვერ ვამხელ,
ვაი ჩემს ბედისწერასა!...

დედას ვეძახი დ ნმამასან,
ვეძახი მამას დ ნპაპასან;
არც ერთი პასუხს არ მაძლევს
და იმან გამაკაპასა.

ოჰ, რა ძნელია ობლობა
და უძნელესი დ გერობა!
დედინაცვალის დედობა,
მისი მოყვრული მტერობა!!

დედის რძე თაფლი ყოფილა
და დედინაცვლის ნალველა:
დავლიე დ ყელზე დამადგა,
ძირმწარედ წამომახველა!...

ისევ დედის რძის ჭირიმე,
ძუძუებს ვენაცვალეები!
ოცნებით მაინც შევეტკბო,
სიცხადით განაწყალეები!

1895 წ.